

Helga Zepp-LaRouches hovedtale 16. april 2015 i New York: USA og Europe skal samarbejde med BRIKS for at bygge verdenslandbroen. Engelsk udskrift

The following is a transcript of Helga Zepp-LaRouche's remarks to an EIR diplomatic and business meeting in New York, Thursday, April 16th. A transcript of Deniston's presentation will be available soon.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes, hello. There is something very, very fantastic happening in the world right now, and those of you in America, who are only dependent on the mainstream media, may have absolutely no inkling of it, because the mainstream media are not reporting about the fact that a completely new economic system is emerging. And it is emerging with extremely rapid speed. And more than half of humanity is already participating in it.

BRICS leaders in Fortaleza, Brazil, July, 2014.

First slide. Now, the first system has been initiated by the leaders of the BRICS nations, at the Fortaleza summit in Brazil last July.

Next slide. And they proceeded very quickly to establish the New Silk Road and the Maritime Silk road, and a whole system

of relations with South America, with ASEAN countries, with African countries, and in the recent period, even with European countries. And this new model is basically establishing a completely new system of relations; it's what the Chinese President Xi Jinping often calls a "win-win" policy, or even a "win-win-win" policy, depending how many parties are participating in these projects. And it is based on the idea that, through the development of basic infrastructure, of scientific and technological cooperation, and an increase in connectivity among these nations, that this will lead to the mutual benefit of all participating countries.

China's 'New Silk Road' and 'Maritime Silk Road' Initiatives

Now, this annual summit of the Boao Forum on the island of Hainan—the Boao Forum is the Asian equivalent of what normally takes place in Davos in Switzerland, except that the difference is that in Davos, you have a lot of bankers and a lot of monetarists coming together, while this Boao Forum brought together many, many leaders, especially of Asia, who were all interested in real economic development, in infrastructure, and cooperation. And there, at this forum, President Xi Jinping announced what they are now calling the "One Belt, One Road," which is simply another word for the New Silk Road, or, as we called it, the Eurasian Land-Bridge in the past, and announced a global perspective for development.

This includes huge infrastructure programs, corridors; high-speed railway; waterways and ports. And this report was declared to be the official policy by the National Development and Reform Commission, as well as the Foreign Ministry and the Commerce Ministry of China.

As you can see here, this is a vast, vast network of corridors connecting China, Central Asia, Russia—all the way to Europe. Then another set of corridors from Central Asia, to West Asia,

into the Gulf, and the Mediterranean. Then the 21st Century Maritime Silk Road involves sea and land corridors from China, to Southeast Asia, to South Asia, to the Indian Ocean, and to the Pacific. Then other corridors go overland from China to Mongolia, to Russia. Another one to Bangladesh, China, India, and Myanmar.

So, what goes along with that is a whole new system, a really world new system, of banks and financial credit institutions, to finance these and other projects.

Now, people were quite astounded about the sea change which recently took place when the AIIB went into the final negotiations about who would be among the founding members, basically which concluded a couple of days ago. And lo and behold, the AIIB had 57 founding members. Now the United States government, misjudging the situation dramatically, put utmost pressure on their allies, and also developing countries, under those circumstances, not to be part of the AIIB. And despite this heavy pressure from the U.S., the first country in Europe to join was, of all places, Great Britain, the firm ally of the United States. And when Great Britain joined, you had a complete avalanche of countries going in the same direction, wanting to become founding members of the AIIB: Germany, France, Italy, Luxembourg, Switzerland, Austria, all the Scandinavian countries—and naturally, Australia, South Korea, New Zealand, and many other Asian countries.

China was very emphatic to point out the fact that, despite the fact that the AIIB obviously has been created as a supplement to the IMF and the World Bank, that China does *not* want to turn the AIIB into a geopolitical confrontation with the United States, and they have reiterated, both from the government and also leading Chinese publications many times, the offer that the United States and European countries should join the AIIB, the New Development Bank, and also the projects of the New Silk Road and the Maritime Silk Road. Because China

is developing a new model of international relationships, which is all-inclusive, which is overcoming and superseding the concept of geopolitics, which, after all, was the basis for two World Wars in the 20th century.

Now, the New Development Bank, which is also a similar bank, created by the BRICS in Fortaleza in Brazil last year—it was decided to found it—will be functioning this year in July, at the next BRICS summit, which will take place in Ufa in Russia. So, at that point, you will have basically two operational large infrastructure banks. But then you also have the New Silk Road development fund, which as \$40 billion; the AIIB and the New Development Bank have initial capital of \$100 billion each—but that is just the beginning, starting capital. The New Silk Road fund has \$40 billion; the New Maritime Silk Roads Fund, \$20 billion. But then also the countries of the South Asian region, the SAARC countries, are planning to build their own development bank. The Shanghai Cooperation Organization is building a new bank.

And then, these countries have jointly decided to create something which is called the Contingency Reserve Arrangement. Now this is a pool of currency reserves, of \$100 billion initially, which was obviously a response to the speculation which speculators such as George Soros conducted during the Asia crisis of 1997, where the currencies of Asian countries were speculated in one week, down by 80% by such people as George Soros, for example. And obviously, also, [a response] to the 2008 near-meltdown of the financial system in the Lehman Brothers crisis.

What these countries of the BRICS and related organization are now doing, is, they have created the Contingency Reserve Arrangement, to protect participating countries against speculative attacks, even new financial crises are to come—and they are shortly to come. It was also the reaction to the fact that the U.S. Congress absolutely refused to change the rules of the IMF and the World Bank, after the 2008 crisis.

Now, these parallel financial organizations were characterized by Mrs. Denise Leung, from the finance center of the World Resources Institute, this morning in the German government radio, Deutsche Welle. This woman said: "Development is absolutely not possible without the AIIB and the New Development Bank, because in Asia alone, there is a need for infrastructure investment, up to the year 2020, of \$8.2 trillion." Now, the entire investment of the World Bank, in 2014, is only \$24.2 billion, and of the Asian Development Bank, only \$21 billion. So, obviously, the AIIB, the New Development Bank, and all the other banks I named, have to fill this gap. And obviously, to have such independent financial institutions, will give the developing countries, also a much greater voice in determining their own economic policy in the advantage of their own population.

Now obviously the aim, explicitly and stated so by several BRICS leaders, is to use these banks to eradicate poverty from the surface of the plan in a very short period of time. And in Asia alone, you have presently over 700 million people who are still living below the poverty level. Now, Prime Minister Modi has made several absolutely exciting speeches, where he declared a national objective of India, to eradicate poverty from the Indian nation. Also, President Xi Jinping has proudly announced, repeatedly, that the Chinese economic miracle, which, nobody can deny, is one of the greatest miracles in terms of economics *ever* in the history of economies—because China was able to have an economic development in 30 years which most industrial nations in Europe, in the United States, and elsewhere, needed 100 or even 200 years to accomplish. And Xi Jinping has announced that that kind of development which has now transformed the poor population of the coastal regions, and the southern parts of China, to bring that into the inner regions, and into the Western parts of China, which are mostly desert, and therefore it's not so easy—but to use this Chinese economic miracle as the model for the New Silk Road for every country which participates in these projects,

to repeat exactly what China has accomplished.

Now, the *Neue Zürcher Zeitung*, which is the major Swiss financial daily, had this morning an article with the headline, "Gold Rush Mood Thanks to New Silk Road, Investors Are Rushing To Buy Stocks in Chinese State-Owned Enterprises. They Are Investing in the New Silk Road." Now, I have to say there is a certain amount of confusion in the editorial board of *Neue Zürcher Zeitung*, because they are looking at these developments with the spectacles of monetarism, but obviously, this is not what this is at all, because the AIIB, the New Development Bank, and the other institutions are *credit* institutions, and are not part of the casino economy of Wall Street, or City of London, or Frankfurt, for that matter. But they go very explicitly back to the principles of the First Secretary of the Treasury of the United States, Alexander Hamilton, who created the first National Bank, and with that, a credit-financing institution for the real economy. And that first National Bank, and that credit system, was the basis for the gigantic industrial revolution which occurred in the United States, and it was the policy to which good American presidents always returned, such as Lincoln, with the greenback policy; or Franklin D. Roosevelt, with the New Deal, and the Glass-Steagall separation, and the Reconstruction Finance Corporation, which happened to be not only the motor for the United States to overcome the depression in the '30s, but it was also, in the form of the Kreditanstalt für Wiederaufbau, the basis for the German economic miracle, in the post-war reconstruction of Germany.

As Dennis already mentioned, this was also the basis of the proposal by Lyndon LaRouche to create an International Development Bank, which he made in 1975, and for which this organization has campaigned practically in all the years since, and we have now the development that this idea, to have a development bank, which is only there to finance development, is coming into reality. The Casino's About to

Blow

Now this is extremely urgent, because the transAtlantic region is based on a completely different idea, namely the profit-maximization of the casino, and that is totally bankrupt, and it is about to go bust.

The recently published Beige Book of the Federal Reserve, which is estimated to reflect the complete denial of reality by European economists, in fact pretends that there is an upswing in the United States, but what it shows, the real figures show—and these figures are still manipulated—that you have a collapse of the real economy in the United States. The New York Fed's Manufacturing Index just went down by 1.19 points, to only 6.9 points. The industrial index went down by 2.4 points, to 6.8 points. The employment index collapsed from 18.6 to 9.6%. So, even by the fraudulent statistics of the Fed, the real economy is shrinking.

But the real crisis is naturally that the too-big-to-fail banks have a derivative exposure which is today 40 to 80% larger than it was in 2008, at the point of the collapse of Lehman Brothers. And this system could detonate at any moment. For example, if the Fed would go to increase the interest rate just a tiny amount, that derivative bubble would, almost certainly, explode. And if the European Union continues their hard line against Greece, a policy which is supported also by German Finance Minister Schäuble, and drives Greece out of the Eurozone, which is now on its way—for example, Standard & Poor's just downgraded Greece from the B level (creditworthiness), a B-, to level CCC+, which is already junk bond level.

Now, therefore, in reality, we are looking at the upcoming explosion of the financial system of the transAtlantic sector, and these new banks are actually the lifeboat for a sinking *Titanic*.

The problem of the trans-Atlantic sector could be solved very easily, if the United States would go back to the Glass-Steagall separation of the banks laws, which was introduced by Franklin D. Roosevelt in 1933, and repealed only in 1999, and that, by the way, makes the presidential campaign of the pre-presidential candidate Martin O'Malley *the most important campaign*, because he has said that the first action he would take, if he were to be elected into the White House, would be the implementation of Glass-Steagall: Protect the commercial and separate the investment banks, and do not finance them anymore through quantitative easing, or through so-called rescue packages, and they would go bankrupt, if they would be forced to rely on their own system.

Now, it is therefore— and because there is a connection between the pending collapse of the Wall Street banks, the City of London banks, and other related banks—there is a relation to the increasing war danger, which we have discussed many times, but the Empire collapse is what is driven by the pending collapse of the banks, and the war danger in Ukraine and the Middle East comes from that. Therefore, it is a life or death question of civilization, that we get the United States, and the European nations, to join with the BRICS, to join with the New Silk Road, and join the win-win perspective, as a conscious war-avoidance policy. Because if all the countries of Europe, the United States, and the BRICS countries—to which, for example, Russia belongs—are working together in these large projects, then, and only then, can you overcome the reason for war.

Because war has always occurred as a result of geopolitics, and we have to get the United States off the idea of the Project of a New American Century doctrine, which was introduced by the neo-cons at the end of the '90s, which is the idea that they will not allow one nation, or a group of nations, to ever become stronger than the United States.

So, therefore, let's look at the reality of the situation. Not

only is the transAtlantic sector about to experience a bigger blowout of the system than in 2008; the most dramatic situation we have right now is in California, and in the entire Southwest of the United States, where you have a prolonged drought, and a huge water shortage.

On the 12th of March there was an op-ed in the *Los Angeles Times* by J. Famigletti, who's from the NASA Jet Propulsion Laboratory, and he said that California today has only water supplies for about one year left in its reservoirs. You can see here on this picture the drought emptying the reservoirs and also reducing the snowpack, which means there will be no water flowing into these reservoirs and other water systems. And what was the reaction of Governor Brown? About a week ago, he announced a mandatory cut of water usage of 25%, except for agriculture, *and* fracking. I mean, this completely insane method of production of shale gas and oil.

Now already over 500,000 acres remained unplanted in the last year, and it probably will be more than 1 million acres, which will not be used for agriculture this. Several towns in California are already out of water. And soon, you will see a migration of people out of the largest and most productive state in the United States.

So, when we recently, about a week ago, presented in the state legislature in Sacramento the revolutionary new concept of how to deal with this water crisis, which has been worked out by Ben Deniston and Lyndon LaRouche, with the science team he's working with, we have a very unusual shocking experience. Because when we presented this revolutionary proposal of Ben Deniston to Mr. O'Connor, who is the principal consultant to the State Senate Committee for Natural Resources and Water, and we went there with the expectation that they would be happy to find people concerned with solving the water crisis, the reaction—which was a complete hysterical denial that there is a water shortage [were water shortages before—ed.], cyclic development of weather patterns over thousands of years, that

the drought is not the result of anthropogenic dealings of mankind, he completely freaked out, and what Ben Deniston had proposed—he will elaborate this later on himself—that you can have a combination of measures, like desalinization of ocean water, with the help of nuclear energy, in the tradition of what Roosevelt did with the Tennessee Valley Authority, like managing and changing the Colorado River, and similar proposals... But also you could revive aspects of NAWAPA—that is bringing down the plentiful water from Alaska and Canada, along the Rocky Mountains, with a system of channels all the way to Mexico. Or, use the fact that 90% of all precipitation does not occur over land, but over oceans, and that you could use the ionization of moisture in the atmosphere, over the Pacific Ocean, to develop more water.

Now, recent studies focused very much on the high-energy galactic, cosmic rays in controlling the ionization of the lower atmosphere, and that seems to influence the cloud formation, and is also catalyzing the condensation of water vapor in the atmosphere. That method has already been tested and applied by several countries in the world. But it was very clear that this Mr. O'Connor had absolutely no interest to even listen to these proposals, and then, by reviewing what the problem was, we found—which we had already known before, but it came now in the context of the reduction of the water use in California—crystal clear what is the intention.

The same too-big-to-fail banks, which are about to blow, including the different members of the Bush family and the American multi-billionaire T. Boone Pickens, all of these people had invested in the last 5 to 10 years, enormous amounts of money into everything that has to do with water. Land, which is over aquifers; lakes, but also water pumps, chemicals to purify water, membranes, bottled water—just everything which has to do with water—and not only in the United States, but all over the world. So it is very clear that what they have been trying to do is to corner the water

market, in order to speculate on the scarcity of water, on rising prices, totally disregarding what would be the effect of depopulation, of destruction of agriculture, of increase of food prices—and actually killing people. And there's no question that this *is* a Nazi policy, because you see the same support of Nazi policies, in Ukraine. You see it in the absolutely anti-human policy of the Troika in Greece, destroying one-third of the Greek economy, and you see it, naturally, in the absolutely horrendous condition of the developing countries.

Now, the consequence which these people take into account, is the death of millions and millions of poor people. Please go to the next slide.

Major deserts on the planet today.

On this slide you see the world deserts, which actually grow from the Atlantic Coast of Africa, all the way through the Sahel Zone, the Sahara, the pan-Arab peninsula, the Middle East—all the way to China, and naturally in the Southwest of America. But there are two completely different approaches to how you deal with that.

You have the speculation on the scarcity of water, on the side of Wall Street and the City of London, and other speculators. But then if you contrast that with what China has been doing, China has [next slide] in the recent years developed the two largest water projects in the world. There is, on the one side, the Three Gorges dam, which changed the water of the Yangtze, and has turned this into the largest power-production facility in the world, producing 22.5 gigawatts per year, and naturally it has protected thousands of people from drowning every year, and established efficient flood control. And then, secondly, you have the South North Water Transfer Diversion Program, of which two of the three parts have already been completed.

Now, the Eastern Route of this project, which brings water from the very water-rich spring region of the Yangtze River, to Anhui and Shandong and Jiansu provinces, basically filling up, on the one side, the Yellow River, and using irrigation from there. And then, secondly, the Middle Route, which brings water to Beijing and Tianjin. These two routes are already bringing large amounts of water to the dry areas, while the Western Route is still in the phase of planning.

caption

But the China is not the only country which is taking this productive approach. At the recent meeting of the SAARC summit, Indian Prime Minister Modi presented a similar program for India. [next slide] It is the idea of linking the Chadar river, which flows in the Himalayas, and brings it north-south along the India-Nepal border, and brings waters of the Yamura River, which goes from west to the east, into the Ganga Valley. And all of this goes back to the Indira Gandhi National Water Development Authority, which she established in 1982, and this was the time when we were working with her, together, on a 40-year development perspective for India. And this was naturally not carried out, because of her assassination, but it was a gigantic project, which had the idea of having 30 rivers linked through channels, creating 3,000 storage structures, projects which would create 34 gigawatts of hydropower, which would have provided 35 million hectares for the agricultural use of land. It would transferred 175 billion cubic meters of water per year, and naturally, massively increase the food production, protect the population against floods and droughts.

Now Prime Minister Modi has revived all of this, and he has created a taskforce on interlinking of these rivers. He announced plans to convert 101 rivers into transport channels, which will cut the transport costs by 30%, and naturally

increase the capacity gigantically. With that together goes that several desalination plants in the coast of Tamil Nadu, and it also involves a plan to connect 14 rivers from the Himalayas to 16 other ones across the Indian peninsula, adding 35 million hectares of irrigated land, and 34,000 megawatts of electricity. That is three times as much as you need to provide electricity for New York City.

Obviously, there are many, many areas in the world which need that approach, taken by China and India, and which is lacking right now in California.

For example, the same approach must be taken for the Aral Sea, which has shrunk to only 5%. This is creating immense tensions between Tajikistan and Kyrgyzstan, who have access to several rivers first, before they flow onto Kazakhstan, Turkmenistan, and Uzbekistan, and naturally tensions exist between these countries.

The Transaqua Plan.

It must be taken to Lake Chad, which has shrunk to less than 10% of its previous levels, and for which we have proposed for a very long time, the Transaqua plan, which has been worked out by the Italian physicist Dr. Vicchi, which has the idea to take the abundant water, actually too much water, from the Congo River, and bring it up through a system of channels and canals into Lake Chad, which obviously would transform the life of millions of people, and obviously this is not an option, but a bitter necessity. Because right now, we hear every week, the horrendous reports about thousands of people trying to flee over the Mediterranean, from Africa, and naturally also from Syria and Iraq, and many hundreds of them are drowning every week. And the EU has nothing better than to chase these people back, and to try to prevent them from coming, which underlines once more, the complete moral bankruptcy of the EU.

Now, next slide, the World Land-Bridge. Therefore, this proposal, which we have produced over a year study, and we published at the end of last year. This is a 370 page study, which not only outlines all the future projects, the tunnels, bridges, corridors, which are needed to turn the present world situation into a coherent connected world Land-Bridge, it also has all the scientific, or a lot of the scientific, conceptions provided by the scientific method of Mr. LaRouche, of physical economy, of the need why an increase in the energy-flux-density in the production process, is the absolutely necessary way to go, and why only with these principles, can you provide food and livelihood for the increased population in the world, and the increase in the relative population density is the law of the universe. And all of that you will find in this report.

Now, if you look at the various projects, which I only want to identify here very, very briefly, it is a network of bridges, tunnels, and channels connecting the five continents of the world, actually turning it into a coherent world transport and infrastructure system, so that in a few years, you could travel, for example, from the southern tip of Latin America, or South America, by maglev train, all the way up through the Americas, through the Bering Strait, all the way to Cape of Good Hope in Africa, or to Indonesia, if you want to take a different route, and that would be faster than to go by ship presently.

Projects of this include, for example: The second Panama Canal, which started to be built in Nicaragua—this is here, number one on the map. This already started last December, with the help of China. It's a 278 kilometer canal. Then, number two is the building of the Bering Strait tunnel. Can you please now show the map from London to New York? This has been recently proposed by the head of Russian Railways, Vladimir Yakunin, which is to built a fast railway system from

London all the way to the Bering Strait, and then, from there, to New York. And that has been adopted as the official policy of Russia.

Now obviously what is lacking right now is the American commitment, but I think that that is what we are campaigning for, to be adopted.

Number 3 on this map is the tunnel connecting the Sakhalin Island with Russia, which is supposed to be a tunnel of 7.3 kilometers. Number 4, the Sakhalin-Hokkaido tunnel, or bridge, which will be 45 kilometers. Number 7 is the tunnel connecting the Bohai Bay, shortening the distance to 100 kilometers connecting two Chinese cities, Dalian and Yantai. Number 10 is the building of the Kra Canal, which is supposed to be an alternative to the Malacca Strait, which is completely overworked. Number 12 is the expansion of the Suez Canal, which is happening at a very fast speed, with the help of the new el-Sisi government in Egypt, which has completely transformed that country, and cause total excitement of the population.

Now, this is a part of the World Land-Bridge, which we have produced in 2012, when it became clear that the policy of the Troika transformed all of southern Europe—Greece, Italy, Spain, Portugal—into economic desert zones, reducing the real economy of Greece, for example, by one-third, causing two-thirds unemployment of the youth, increasing the death rate, increasing the suicide rate. The same picture for Italy and Spain and Portugal. And it was the idea to extend the New Silk Road/Eurasian Land-Bridge into Spain, into the Balkans, and then from there, build bridges and tunnels into Africa. And connect it with the extension of the New Silk Road into Africa.

Now, this is obviously all in the documents of the World Land-Bridge, and I can only advise you, you should acquire this

report, because this is the blueprint for the next decades of human civilization.

The Principles To Be Followed

Now, Xi Jinping announced at the Boao conference the principles of this new policy, which basically is the five principles of the Bandung Conference of the Non-Aligned Movement from 1955. It is in complete cohesion with the UN Charter. It is based on the respect of international law. It is the idea of non-interference, respect for the sovereignty of the other country, the respect for the difference in the social system of the other country, and to base the policy on the maximum development of the other – which happens to be also the principles of the Peace of Westphalia, and international law.

Xi Jinping made a speech on that occasion, where he said, “We have only one planet, and countries share that one world. To do well in Asia, and the world, we cannot do without each other. What China therefore needs most is a harmonious and stable domestic environment, and a peaceful and tranquil international environment. Turbulence and war run against the fundamental interest of the Chinese people. China has suffered from turbulence and war for more than a century, since modern times. and the Chinese people would never want to inflict the same tragedy on other countries, or peoples. History has taught us that no country that tried to achieve its goal with force ever succeeded.”

The proof of that, obviously, is the condition of Iraq, of Syria, of Libya, of Ukraine, and many other countries, in Africa for example.

What we have to accomplish, therefore, is to make an all-out effort to convince the United States, and the European nations, that they should join with the BRICS, and with the New Silk road policy.

Now, I believe that we have come to a point in human history, where either we bring the political and economic order in cohesion with the real laws of the universe, of the physical universe, or we are threatened to extinct ourselves in a nuclear annihilation. However, I think that in all great traditions, you have this idea about that the laws of the universe must be a guidance for our political order on the planet. You find that idea beautifully developed in the Confucian tradition, of 2500 years of Chinese history, the idea that politics must follow the Mandate of Heaven, that there must be a harmony of all nations based on the idea of Love, which is the Confucian notion of *ren*, and that each nation must fulfill its right place, and its right task in this alliance, which in the notion of *li*.

That same idea you find in Hinduism, that the cosmic order must be implemented on the planet, in the political order. You find it also in the Christian humanist tradition of European culture, of which, after all, America is a part. It's based on the idea that concordance in the macrocosm can only exist if all microcosms develop in an appropriate fashion and way, promoting the interest of the other as if it would be their own.

So, I think we have an unbelievable optimistic situation. It is full of dangers. We are threatened with World War III, very immediately, but the solution is there. I mean, if we get the United States to really become a republic again, as it was intended by the Founding Fathers, as it was established by Alexander Hamilton and the idea of a National Bank and a credit system; as it was promoted by John Quincy Adams, who had the idea that America must be a republic in an alliance of sovereign republics; as it was reconstituted by Abraham Lincoln; and naturally, by Franklin D. Roosevelt, and as it was echoed by John F. Kennedy. I think we have to revive that American tradition, and then I think Europe will follow, because, as you could see with the rush into the AIIB, and the

excitement about Modi, about China in general, in Europe, I think we could really turn the tide. And I want to ask all of you, to join in this effort.

EIR: BRIKS – Skab ferskvandsressourcer: Kina, model for hele verden

Kina er model for hele verden med hensyn til forpligtelse til at skaffe og bruge en voksende forsyning af ferskvand, baseret på princippet om, at »naturlige« ressourcer er menneskeskabte. Kina fører an i både geo-økonomiske projekter for at gøre mere vand tilgængeligt fra eksisterende ressourcemønstre på Jorden, og ligeledes med at forfølge fremskridt inden for rumforskning for at vinde viden og midler til at intervenere i planetariske vædecyklusser, for at forbedre ressourcerne på Jorden. Hvad målestandarden er? Menneskehedens fremgang.

Download (PDF, Unknown)

RADIO SCHILLER 20. april 2015:

Flytningekatastrofen er vores ansvar

Med formand Tom Gillesberg

LPAC-Video: VAND TIL FREMTIDEN I. Med dansk Udskrift

Ben Deniston: »Kendsgerningen er, at vandet eksisterer. Vandet, som Californien og de andre stater i det sydvestlige USA har brug for, eksisterer. Vandet, som andre egne af verden har brug for, eksisterer. Der er ikke knaphed på vand på denne planet. Menneskeheden må begynde at styre vandcyklussen på Jordkloden som helhed på en ny måde. Vi har løsningerne; de må udvikles; vi må skabe et nyt præsidentskab, der kan udvikle disse løsninger. Men for at gøre det, må vi komme af med affaldet, og det begynder med [Californiens guvernør] Jerry Brown.«

Jerry Brown: »Vi befinder os i en ny æra. Idéen med en dejlig lille græsplæne, der får masser af vand hver dag, hører fortiden til.«

Er Californiens ledere så bange for sådanne inkompetente myter, at de er villige til at tolerere en så åbenlys politik for affolkning og en tilsidesættelse af ægte videnskab og teknologi? Et svindelnummer, der umiddelbart truer Californiens fattigste mennesker på livet og nationens

fødevarerforsyning?

Barack Obama: »Jeg beordrer alle føderale faciliteter i Californien til at træffe omgående forholdsregler for at nedskære deres vandforbrug. Vi må gøre det klart. En forandring i klimaet betyder, at vejrrelaterede katastrofer, som tørke, potentielt set bliver dyrere og mere barske. Hvad betyder alt dette? Med mindre, og før, vi gør mere for at bekæmpe CO²-forurening, der forårsager klimaforandringer, og alle, fra landmænd til industri og beboelsesområder, såvel som også hele det vestlige område, må vi begynde at gentænke, hvordan vi håndterer spørgsmålet om vand i de kommende årtier.«

Tiden er kommet, hvor vi må sætte en stopper for guvernør Jerry Browns vanvittige affolkningsfantasier og resten af den miljø-Gestapo-bevægelse, der påstår, at for at løse Californiens ferskvandskrise må de drastisk reducere forbruget af ferskvand til en begrænset gruppe af mennesker. Det er ikke en løsning for Californien eller USA. Det er en dagsorden, inspireret af affolkning, og finansieret af Wall Street, der er gået ind i den forretning, der hedder at gøre knappe ressourcer mere knappe.

Ben Deniston: »Vandet eksisterer. Det der mangler, er en politik for at udvikle vandet, samt erkendelsen af, at det er menneskehedens rolle at styre disse systemer.«

Rent vand eksisterer, for Californien, for Texas og for andre stater i USA's Vesten. Det skal bare udvikles. Det er ikke et job for de videnskabelige analfabeter. Denne krise er en af de største prøver for det næste, amerikanske præsidentskab. Tørken i Californien er typisk for den generelle, økonomiske krise i USA. Vil USA fortsat befinde sig i Wall Streets paradigmes greb, der består i nulvækst? Eller vil vi tænke stort og gå med i den nye, økonomiske orden, der anføres af Kina og dets BRIKS-partnere?

LaRouchePAC har lanceret en ny kampagne for at løse ferskvandskrisen. Fremtidens vand for Californien og verden afhænger af en ny forståelse af det globale vandsystem som værende drevet af solare og galaktiske processer. Vand er ikke en begrænset ressource. Det bruges ikke op og kastes væk. Jordens vandsystem er en cyklisk proces, og hele menneskehedens historie har været knyttet sammen med styringen og forbedringen af naturlige vandcyklusser. Menneskehedens fremtid afhænger ikke alene af en bedre styring af disse cyklusser, men også af skabelsen af nye vandcyklusser.

Vidste du, at, i mindst 7 forskellige nationer, har man med held anvendt landbaserede ioniseringssystemer til at øge nedbørsmængden? Vidste du, at nationer i Mellemøsten skaber ferskvand fra havene med afsaltningsanlæg, der er tre til fem gange så store som noget, der findes i USA? Vidste du, at Kinas Syd-Nord-projekt for omdirigering af vand allerede har overgået noget, der er blevet gjort i USA, og som transporterer vand over en længere afstand end noget andet projekt i verden? Og det tog dem under 15 år at gennemføre det!

Landbaserede ioniseringssystemer kan anvendes til at inducere atmosfærisk væde til at falde som regn. Gennemsnitligt når 90 % af havfordampningen aldrig ind til landjorden og falder simpelt hen unyttigt tilbage i havet. Ioniseringssystemer kan udvikles langs Californiens kyst og gøre det muligt for menneskeheden at begynde at tappe af de udstrakte reserver af væde i atmosfæren over Stillehavet.

Californien og Texas har nogle af USA's længste kyststrækninger, og **afsaltning, drevet af atomkraft**, kan befri disse kyststater for at være afhængige af ustabile nedbørsmønstre. To tredjedele af Californiens befolkning bor i det sydlige Californiens kystområder og området omkring San Francisco-bugten, og hele deres vandforbrug kan opfyldes gennem afsaltning ved anvendelse af, hvad der svarer til energien i en 50 watts lyspære pr. person.

Et vandtransporteringssystem langs NAWAPA-ruten, Det Nordamerikanske Vand- og Elektricitetssamarbejde, kan forbedre den kontinentale vandcyklus' produktivitet som helhed, idet det cirkulerer noget af det nordvestlige områdes overskudsafstrømning af ferskvand, hele vejen ned gennem det sydvestlige område, før det vender tilbage til havet.

Disse løsningsmuligheder tilsammen udgør et forenet program for udviklingen af vandcyklussen på et helt nyt niveau. Vi kan håndtere alle Californiens og Sydvestens ferskvandsbehov gennem denne styring på et højere plan med land-, atmosfære- og havbaserede aspekter af den nordamerikanske vandcyklus som en forenet proces. Men Jerry Brown siger til Californiens befolkning, at der ikke er noget vand, så se at vænne jer til det!

Jerry Brown: »... standse klimaforandringerne, og vi må radikalt ændre den måde, vi lever på og bruger vores penge, radikale forandringer.«

Vi du lade Jerry Brown fortsætte med dette morderiske falskneri? Vi du lade ham affolke staten og begynde med de fattigste og mest sårbare? Vil du lade ham præsidere over ødelæggelsen af Californien?

Løsningerne findes. Gå med i LaRouchePAC og gør dem til virkelighed.

**EIR: MEMO TIL DEN NÆSTE
PRÆSIDENT:**

Et nyt perspektiv for ferskvands-krisen i USA's vestlige stater

De objektive løsninger eksisterer; det er forpligtelsen over for fremtiden, der mangler. Blot i løbet af det seneste årti har Kina demonstreret, at succesfulde handlinger kan gennemføres, alt imens USA i realiteten intet har gjort. Bag ved denne skarpe forskel i manifesterede (eller ikke-manifesterede) handlinger ligger det dybere spørgsmål om den kulturelle erkendelse (eller mangel på samme) af menneskehedens unikke rolle som en skabende kraft, på planeten og, inden længe, videre endnu. Sammen med denne iboende kraft kommer ansvaret, ikke for at bevare, men for at forbedre.

Download (PDF, Unknown)

Leder 14. april 2015: LaRouche: Folkemord gennem mangel på vand

LaRouche-bevægelsens kampagne for at fremlægge en videnskabelig løsning på den dødbringende tørke og selvpåførte ferskvandskrise, som Californien – ligesom resten af planeten – står overfor, har allerede frembragt et dramatisk skift i den globale, strategiske situation.

»Pludselig opdagede vi, at spørgsmålet om vand havde et virkeligt ondt aspekt«, kommenterede Lyndon LaRouche under sin

ugentlige webcast-diskussion med LaRouchePAC Komite for Politisk Strategi.

Det er mindre end to uger siden, at Ben Deniston fremlagde det positive, videnskabelige grundlag for en fremgangsmåde og løsning på problemet,[1] og vi ser nu en eksplosion af »Sataniske stemmer«, der taler på vegne af Det britiske Imperium. »Der er nu folk, der offentligt siger, at der ikke er nogen løsning. Man må slå folk ihjel en masse. De har til hensigt at begå masse mord. Der er ingen forskel på det, de gør, og Adolf Hitlers operation. Og vi er ved at få en Hitler-operation på spørgsmålet om forbruget og forsyningen af og adgangen til vand.« LaRouche fortsatte: »Dette er ikke nazilignende; det er reel, nazistisk indhold ... Vi befinder os i et kapløb for menneskeheden, og vi er på menneskehedens side. Wall Street og deres rejsekammerater er på nazi-siden.«

LaRouche forklarede, at dette er et globalt, ikke et nationalt eller regionalt spørgsmål. Sydamerika er fuld af det samme problem. Vi ser den samme, nazistiske tankegang i Ukraine, hvor vores ven og ledende politiske skikkelse **Natalia Vitrenko** konfronteres med fascistiske angreb og trusler.

Den enkle, videnskabelige sandhed er, at vandet er der, hvis vi blot udvikler videnskaben om at beherske vandcyklussen. Se blot til en begyndelse på planetens have. Som Ben Deniston har vist, så fordamper Solen uhyre mængder af vand fra havene hver dag og producerer ferskvandsdampe i atmosfæren. Omkring 90 % af det falder tilbage i havene som nedbør, men kun 10 % falder på landjorden. Og hidtil har menneskeheden kun beskæftiget sig med de 10 %, der falder over land, af hvilke den anvender omkring 9 % på globalt plan. Så vi bruger altså mindre end 1 % af den totale mængde ferskvand, som biosfæren, med Solens energi, producerer dag efter dag.

Men hvis vi opdager de solare og galaktiske, videnskabelige principper, der styrer den globale vandcyklus, som Deniston demonstrerede; hvis vi går frem efter samme fremgangsmåde, som

Kepler brugte, så vil det åbne døren for et fuldstændigt nyt ressourcegrundlag for menneskeheden. For i modsætning til Det britiske Imperiums dyriske menneskesyn, så er ressourcer ikke begrænsede; de bestemmes og forøges af menneskehedens skabende, videnskabelige fremskridt.

»Problemet er, at oligarkiet er inkompetent, pr. definition«, forklarede LaRouche. »Det, de siger, er i realiteten et bedrageri. For eksempel er problemet i Californien, at myndighederne er inkompetente inden for emnet vand, og alligevel har de magten over befolkningens meninger og tænkning. Og det bruger de til at begå et masse-morderisk bedrageri imod Californiens befolkning«, sagde LaRouche.

USA må bandlyse en sådan videnskabelig inkompetence og gå sammen med Kina og de andre BRIKS-nationer om at udvide menneskets beherskelse af Jorden, Solsystemet og videre endnu. »USA er, som det regeres aktuelt, en katastrofe, og vil fremover ikke engang eksistere, hvis denne politik fortsætter.« Det kommende præsidentskab må formes nu omkring Martin O'Malleys forestående meddelelse om sit præsidentkandidatur, for at frembringe dette skift.

[1] Artiklen er under oversættelse til dansk (-red.)

Rent vand er nødvendigt for det menneskelige liv

12. april 2015 – De gennembrud, som er gjort af Lyndon LaRouches Videnskabsteam, har vist, at menneskeheden kan opnå at få rigelige mængder af det rene vand, som det behøver. Vi behøver et forceret program for at forstå de galaktiske processer, der producerer vand, en udvidet afsaltning af

havvand og evnen til at mestre ioniseringsteknologier til at flytte floderne af fugt i atmosfæren ind over land, hvilket vil gøre det muligt for menneskeheden at udnytte mere end den ene procent af vandet, der nu falder på land – menneskehedens aktuelle forbrugsomfang. Hvis disse gennembrud ikke gennemføres, vil det resultere i massedød på planeten, som tidlige advarsler viser nedenfor.

Alt imens Kina og andre BRIKS-nationer forfølger disse gennembrud, så præsenterer Vesten varianter af en rædselsforestilling med hensyn til udvikling af ferskvand og forbrug overalt, hvor vi i realiteten ser.

Sputnik News rapporterer i dag, at de barbariske kæmpere fra Islamisk Stat (ISIS, ISIL) nu er blevet ramt af et problem fra den mørke tidsalder, som de har bidraget til. I Raqqa, Syrien, som ISIS kalder sin »hovedstad«, har dårlig hygiejne og forurening af vandet ført til spredning af den ødelæggende sygdom Leishmaniasis (også kaldet »Jerikos Rose«, »hvid spedalskhed« og »Jeriko-knopper«).

Londonavisen *Daily Mirror* rapporterer, at der i øjeblikket er 100.000 tilfælde i Raqqa alene. Al Jazeera rapporterer, at rent vand bliver stadigt vanskeligere at få fat i, til dels, fordi elværker, der er nødvendige for at få pumper til at virke, og rensningsanlæg blev ødelagt under anti-ISIL-koalitionens luftangreb, der begyndte sidste september, og som dræbte hundreder af kæmpere og snesevis af civile.

Leishmaniasis forårsages af encellede parasitter, der spredes gennem bid fra hunnen hos sandfluen. Biddene forårsager store, åbne sår, og virussen kan angribe kroppens vitale organer, såsom lever og milt, og dræber dem, der er smittet. De fleste af ISIL-kæmperne har afvist behandling, og de fleste læger fra Læger uden Grænser og lignende organisationer er alligevel flygtet, og der er kun få lægecentre, der stadig er åbne.

I Sacramento, Californien, har det enorme, multinationale

selskab Nestlé, midt under den californiske nødtilstand pga. tørke, fortsat tilladelse til ubegrænset at tappe vand til 2 eller 3 cent/galon fra grundvandskilder, mens borgerne tilbydes vand på flaske fra Nestlé til 16 dollar/gallon – borgere, der har fået deres hanevand begrænset af den anti-humane guvernør, Jerry Brown.

Med startdato 7. april vil 25.000 husstande i Baltimore pludselig miste deres adgang til vand, fordi de skylder 250 dollar eller mere, uden meget forvarsel og ingen offentlige høringer. En fattig mor sagde til *Think Progress*: »Loven i staten Maryland erklærer, at et barn, der er udsat for neglekt, kan fjernes fra hjemmet og anbringes i pleje. En ting, der karakteriserer neglekt, som det defineres af Marylands Socialministerium, er et barn med vedvarende dårlig hygiejne, som er uvasket, har snavset eller filtret hår eller påfaldende kropslugt.« 25.000 husstande kunne blive ramt af hurtig lukning af vandet og således følge Detroit's eksempel.

USA: Vand for en pris – af selve livet

12. april 2015 – Midt i nødsituationen med det tørkeramte Californien leverer det enorme multinationale selskab Nestlé, der sælger vand på flaske til verden, et eksempel på det, der må stoppes. Guvernør Jerry Brown har – samtidig med, at han har givet ordre til, at offentlighedens vandforbrug skal nedskæres md 25 % i Sacramento, såvel som i resten af staten – ikke lagt nogen begrænsning på Nestlés aftapning af ferskvand fra grundvandskilder i nærheden. Nestlé (alias her: Arrowhead Mountain Water Company) aftapper fortsat vand i en mængde af 80 mio. gallon (ca. 303 mio. ltr.) om året til en pris af 2

eller 3 cent pr. gallon; det tapper vandet på flaske i Sacramento og sælger det for rundt regnet 26 dollar pr. gallon til byens befolkning, der har fået begrænset sit forbrug af vand fra vandhanerne.

Dette stemmer overens med Nestlés østrigske direktør Peter Brabecks verdensanskuelse, som han i 2011 gav udtryk for, som følger:

»For menneskehedens opretholdelse ... er det vigtigste spørgsmål vand ... Vi vil løbe tør for vand, længe før vi løber tør for olie.«

»NGO'er siger, på en simplificeret måde, 'Vand er en menneskeret; det er derfor ikke en kommerciel handelsvare.' Mit svar hertil er, 'Ja, I har ret. Vand er en menneskeret. De 25 liter vand [omkr. 5 gallons, -red.], som man behøver som et minimum for at leve, er en menneskeret. Det udgør et par liter til rengøring, et par liter til at drikke, daglig hydrering og minimumhygiejne ... Ud over dette, er det ikke en menneskeret.'

Vi har behov for 25 ltr. vand pr. dag. Men vi bruger – i USA – 400 ltr. pr. person pr. dag. Så disse 380 ltr. mener jeg ikke er en menneskeret, og det bør koste noget. Hvorfor? Fordi, hvis det ikke koster noget, vil vi ikke få de investeringer, der er nødvendige for at bruge den mest kostbare ressource på en mere ansvarlig måde ...

Hvis man ikke fastsætter en værdi for vand, vil disse [infrastruktur]investeringer ikke blive foretaget, fordi man ikke har en økonomisk gevinst ... Hvis vandet har i det mindste en anstændig pris, kan investeringen gennemføres.«

Den tydelige »lugt«, der udgår fra Brabecks erklæring, er den grundlæggende årsag til privatisering af vand: En prisstigning på vand (hvilket altid sker under privatisering, som det vises nedenfor) rammer de fattige vandforbrugere som en social forskel, idet nogle af disse helt vil miste adgangen til vand, mad eller hygiejne, blive syge eller fejlnærede, eller dø.

Befolkningsreduktion er privatiseringens *raison d'être*.

Denne oligarkis monstrøse påstand – at 1 % af det aktuelle vandforbrug udgør en »ret«, der bør stilles til rådighed af regeringer, og at tilgængeligheden af de andre 99 % af vandforbruget bør afhænge af vandets pris – har to grove løgne indlejret i sig. Den første løgn bevises hver dag af Nestlé i Sacramento. Selskabet bruger områdets naturlige vandforsyninger, ikke på en ansvarlig måde, men ekstremt skødesløst, fordi det kan indbringe en høj pris på det private salgsmarked. Dette er kort fortalt historien om privatiserede vandsystemer over hele verden i løbet af de seneste 30 år. Den høje pris afskærer mennesker med lav indkomst adgangen til vand, og muligvis også til livet, samtidig med vandspild.

Brabecks anden løgn handler om den menneskelige art. Han påstår, at menneskeheden ikke investerer tid og ressourcer i videnskabeligt og teknologisk fremskridt – som det udtrykkes gennem ny infrastruktur – med mindre det giver private investorer et højt pengeafkast. Den ekstraordinært fremragende infrastruktur til vandforsyning og vandstyring i det amerikanske Vesten – for det meste vedkommende bygget gennem Kontoret for Genvinding, Finansselskabet til Genopbygning, Styrelsen til Fremme af Offentlige Arbejder, Det Civile Bevaringskorps og Hærens Ingeniørkorps, og som fortsattes under JFK's præsidentperiode, såvel som under daværende guvernør for Californien Pat Brown – beviser, at dette er falsk. Det, vi vil gøre for at revolutionere vandstyring omkring Stillehavsranden i fremtiden, beviser, at det er falsk. Og de historiske fiaskoer med privatisering af ferskvand beviser, at det er falsk.

Foto: Wilsons dæmningen, der stod færdig i 1924 og spænder over Tennessee-floden i staten Alabama, var den første dæmning, der kom under TVA's myndighed, som blev oprettet i 1933. Den er en af ni TVA-dæmninger på floden Tennessee.

Helga Zepp-LaRouche: Verden ved en skillevej: Win- win for alle – eller ind i 3. Verdenskrig med geopolitik?

... Lad os i stedet tage imod den udstrakte hånd, der ligger i Xi Jinpings og BRIKS-landenes tilbud om at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej og det nye finanssystem, som for tiden hastigt er under udvikling – med AIIB ... og en hel række af andre finansinstitutioner, der alle principielt har den samme funktion, som Kreditanstalten for Genopbygning havde for virkeliggørelsen af det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig –, så kan vi løse alle de problemer, der i øjeblikket synes uløselige.

11. april 2015 – Den beslutsomhed, hvormed 50 stater, på trods af USA's massive opposition, har bekendtgjort, at de ønsker at blive grundlæggende medlemmer af Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som er initieret af Kina, demonstrerer, at det strategiske tidevand har nået det punkt, hvor det fundamentalt vender. Utallige internationale kommentarer refererer til, hvilken alvorlig fejltagelse det var af den amerikanske regering at gøre spørgsmålet om en regional bank til finansiering af infrastruktur til en strategisk magtkamp mellem Kina og USA – og så dernæst tabe

kampen.

Stadigt flere kræfter i verden indser, at det kinesiske perspektiv med en såkaldt »Win-Win«-politik, altså et økonomisk samarbejde, der gavner alle deltagere, er langt mere attraktivt end den angloamerikanske politik med geopolitik, der har efterladt et grusomt spor af ødelæggelse i Sydvestasien, Nordafrika og Ukraine, og pga. hvilken tropper ved grænsen til Rusland nu står over for noget, der kan føre til en krig mellem atommagter. Dertil kommer, at selve USA har et fortvivlende presserende behov for en anden politik. Store dele af Californien, Texas og andre stater vest for Mississippi er udsat for en tørke, der har stået på i årevis, og som har ødelagt nogle af de vigtigste landbrugsområder i USA. Den radikale, grønne, californiske guvernør Brown har netop beordret en 25 % 's nedskæring af vandforbruget for alle områder – undtagen landbrug og fracking (!) – uden at tage noget som helst perspektiv til overvindelse af manglen på vand i betragtning. Californien skulle angiveligt kun være egnet til et befolkningstal på 400.000, mener Brown – en bemærkning, der, i betragtning af, at der lever omkring 40 millioner mennesker i Californien, er en monstrøsitet og åbenbart tager en massiv affolkning med i købet.

Øjensynligt i forventning om en vandmangel, der længe har aftegnet sig, har Wall Streets store »TBTF«-banker og de internationale finanscentre – netop dem, der angiveligt skulle være for store til, at man kan lade dem gå bankerot – såvel som også medlemmer af Bush-klanen og multimilliardæren T. Boone Pickens, i de seneste ti år opkøbt alt, der har med vand at gøre: Jord, hvorunder der findes grundvandsførende lag, søer, alle områder inden for vandbygningsteknik, rustfri rør, pumper, kemikalier til vandforbedring osv. – simpelt hen alt, man skal bruge for at generere profit i en privatiseret vandøkonomi. Allerede i 2011 lovede Citigroups cheføkonom, Willem Buiter: »Vandmarkedet bliver snart varmere end oliemarkedet. Vand som fabriksanlæg vil, efter min mening,

snart blive den vigtigste kategori af fabriksanlæg på basis af fysiske varer, og vil langt overgå olie, kobber, landbrugsprodukter og ædelmetaller.«

En ny Enron-svindler aftegner sig tydeligt, hvor prisen på el nærmest blev firdoblet over en nat, og hvor en hel række af Enrons bagmænd måtte gå i fængsel pga. insiderhandel. Med alle midler presser vandspekulanterne på for, med en tørke, der forværres, snart at få lov til at handle med vand på Markedet for Varefutures.

I betragtning af denne dramatiske situation vinder præsidentkandidataspiranten O'Malleys kampagne, med sin bebudelse af, at han som sit vigtigste fokuspunkt har at bryde Wall Streets magt gennem at genindføre Glass/Steagall-loven for en bankopdeling, strategisk betydning. Bestyrelsesformændene for nogle TBTF-banker lod for omkring to uger siden førende medlemmer af det Demokratiske Parti true med, at de ville blive afskåret fra enhver finansiel støtte fra Wall Street – læs: at man ville købe det næste præsidentskab for det Republikanske Parti – ifald demokrater som senator Elizabeth Warren (O'Malley blev forsigtigvis ikke nævnt) ikke holdt op med sine angreb på Wall Street.

Det er endnu uvist, om det Demokratiske Parti vil blive splittet over dette spørgsmål: På den ene side opportunisterne fra det horisontale erhverv, der argumenterer med, at man i Amerika ikke kan vinde et valg uden Wall Streets penge, og på den anden side patriotiske demokrater som O'Malley, der har indset, at USA kun kan overleve, hvis Wall Streets kriminelle magt bliver brudt gennem Glass/Steagall-loven. Til denne gruppe hører også Robert Reich, tidligere arbejdsminister i Clinton-regeringen, og kongresmedlemmet Donna Edwards, der kæmper for den afgående Baltimore-senator Mikulskys plads i Senatet, og som har erklæret, at hun ikke vil modtage nogen penge fra Wall Street. Hillary Clinton, der vil annoncere sit kandidatur på søndag, har derimod taget folk ind i sin kampagnestab, der er kendt for at tage store bidrag – altså

penge fra Wall Street – hjem, som f.eks. John Podesta.

Konfronteret med den fundamentale krise, som USA befinder sig i, drejede det sig ikke blot om embedet som præsident, selv om O'Malley utvivlsomt er den hidtil eneste kvalificerede præsidentkandidat, erklærede Lyndon LaRouche med eftertryk og lancerede en omfattende kampagne for at placere præsidentskabet som helhed på en kvalitativt højere platform og for dette formål at vinde et team af videnskabelige eksperter, der under et O'Malley-præsidentskab kan hjælpe med atter at gøre USA til en fungerende republik.

LaRouche understregede, at overvindelsen af ferskvandskrisen i det sydvestlige USA vil blive nøglespørgsmålet for dette nye præsidentskabs succes. LaRouche, der allerede for 40 år siden advarede om den ferskvandskrise, der allerede dengang aftegnede sig, og som påviste veje til løsning af krisen, har nu fastlagt en helt ny fremgangsmåde med et team af sine unge videnskabsfolk. Ben Deniston, der er en del af dette videnskabsteam, præsenterede et koncept, der er fuldstændig revolutionært i det aktuelle politiske klima i USA: I stedet for at affinde sig med, at den grønne ideologi og spekulanternes rovgriskhed affolker den nuværende mest folkerige stat i USA, må kimen til en videnskabelig løsning som forudsætning have, at der er tilstrækkeligt med vand på vores planet, men at dette vand ikke er til rådighed i en tilgængelig form; det vil sige, at det enten forekommer som saltholdigt havvand, er indeholdt i atmosfæren som fugt og regner ned over havene, eller flyder uproduktivt ud i havene (som smeltevand/afvanding fra floderne.)

Nye videnskabelige undersøgelser giver belæg for sammenhængen mellem vort Solsystems galaktiske cyklus over mange år og forandringer i vort vejrmønster, der i størrelsesorden overgår virkningerne af menneskeskabt aktivitet i en grad, der gør disse fuldstændigt negligerbare. Det afgørende spørgsmål er derimod, hvordan menneskeslægten bevidst kan udnytte de processer, der optræder i vor galakse og vort solsystem, såsom

den kosmiske stråling og ionisering af fugten i atmosfæren, for at forandre vandcyklusserne på Jorden i en sådan grad, at de kan modvirke den tiltagende ørkendannelse.

Frem for alt har Kina, med to store vandstyringsprojekter, demonstreret menneskets evne til at overvinde oversvømmelser såvel som tørke. Projektet med de Tre Slugters Dæmning har allerede reddet tusinder fra at drukne og producerer årligt 98,8 mia. kWh (2014) elektricitet, og omdirigeringen af vandet fra Yangtze-flodens kildeområde til Kinas tørre områder i nord og området omkring Beijing er en model for overvindelse af vandmangel i andre egne af verden.

Hvis Tyskland og de andre europæiske nationer forbliver i EU's spændetrøje og i slaveagtig, forudbestemt lydighed støtter Londons og Wall Streets geopolitisk motiverede politik imod Rusland og Kina, da kan man frygte, at opstillingen af våbensystemer og tropper på grænsen til Rusland, og Saudi Arabiens krig i Yemen, samt krige andre steder, der også promoveres af London og Washington, meget snart vil føre til udløsningen af en global, atomar udslettelse af menneskeheden.

Lad os i stedet tage imod den udstrakte hånd, der ligger i Xi Jinpings og BRIKS-landenes tilbud om at samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej og det nye finanssystem, som for tiden hastigt er under udvikling – med AIIB, den Nye Udviklingsbank (NDB) og en hel række af andre finansinstitutioner, der alle principielt har den samme funktion, som Kreditanstalten for Genopbygning havde for virkeliggørelsen af det tyske, økonomiske mirakel efter Anden Verdenskrig –, så kan vi løse alle de problemer, der i øjeblikket synes uløselige.

Det altafgørende spørgsmål er: Kan vi i tide frigøre os fra geopolitikens oligarkisk-snæversynede tankegang, som den netop på klinisk måde er blevet repræsenteret af vasallerne Norbert Röttgen i Maybritt Illners Talkshow fra den nye »Sorte Kanal Vest«[1]? Og kan vi i tide placere os på det højere

standpunkt, der repræsenterer én menneskehed, og som tilbydes af Kina og BRIKS-politikken? Det er netop dette, som tilbydes af den græske regering, når denne tilbyder at blive en bro mellem BRIKS og Europa.

Ironisk nok afhænger såvel USA's som Tysklands overlevelse af, at vi griber denne chance – også selv om hr. Schäuble, af kulturelle årsager, ikke kan forstå det.

[1] 'Den sorte Kanal' var en serie af politiske programmer, der blev sendt hver uge mellem 1960 og 1989 af Østtysk Tv. Hver af udsendelserne blev lavet over optagede uddrag fra nylige vesttyske Tv-programmer, der blev genredigeret til at indeholde en kommunistisk kommentar.

EU-parlamentet truer med at forkrøble ITER og ofre fremtiden

8. april 2015 – Fusionseksperimentet ITER, der er under konstruktion i Frankrig, er i vanskeligheder i Europa, takket være EU-parlamentets kortsynethed og falske antagelser om budgetbalancen. I den sidste uge af marts rådede EU-parlamentets Komite for Budgetkontrol til ikke at vedtage udgifterne til ITER med begrundelse i det internationale fusionsprojekts budgetoverskridelse og forsinkelse. De estimerede udgifter til bygningen af tokamak-eksperimentet er tredoblet i løbet af de seneste år, og eksperimentet er blevet

mere end ti år forsinket.

En artikel i EU-parlamentets magasin den 2. april bemærker, at 45 % af ITER's finansiering kommer fra Europa, som »værtsland«. Derfor vil europæiske nedskæringer forkrøble programmet. Tidligere forøgelse af budgettet er på tåbelig vis blevet taget fra nedskæringer i andre europæiske videnskabs- og forskningsprogrammer. Komiteens anbefaling om at tilbageholde penge, indtil den er overbevist om, at situationen vil forbedres, skal til afstemning i hele parlamentet i slutningen af april.

Foto: ITER tokamak

Grækenland går foran hele Europa: Putin og Tsipras bringer russisk-græske relationer til nye højder i Moskva-møde – BRIKS!

8. april 2015 – Grækenland og Rusland har indgået aftale om at bringe de politiske og økonomiske relationer til et nyt niveau i kølvandet på bilaterale møder i Moskva mellem den besøgende græske premierminister Alexis Tsipras og den russiske præsident Vladimir Putin. Drøftelserne var centreret omkring økonomisk samarbejde, især inden for energi- og

infrastrukturområdet. Den varme atmosfære og drøftelserne om samarbejde på alle niveauer står i skarp kontrast til EU's anti-russiske politik og markerer endnu et skridt i Grækenlands proces frem mod *de facto* at blive integreret i BRIKS-systemet.

Tre aftaler blev underskrevet, af hvilke den ene drejer sig om samarbejde mellem Grækenland og Rusland i 2015, inklusive handel og finansiering. Den anden aftale er en erklæring, der mindes 70-året for afslutningen af Anden Verdenskrig, og en tredje aftale var et memorandum, der erklærer 2016 for »Året for Grækenland og Rusland, og Året for Rusland og Grækenland«, med forskellige kulturelle begivenheder og initiativer om samarbejde.

Under pressekonferencen adresserede begge ledere krisen i Europa, forårsaget af situationen i Ukraine. Tsipras opfordrede indtrængende til et stop for sanktionerne mod Rusland og sagde: »For at komme ud af denne dybe krise må vi lægge denne ondsksfulde cyklus med sanktioner bag os.«

Som modargument til de vestlige propagandaløgne om, at den russiske præsident bruger Grækenland imod EU, sagde Putin: »Om mytologi og trojanske heste osv.: Spørgsmålet ville være relevant, hvis det var mig, der gik til Athen«, svarede Putin en reporter, der spurgte til EU's frygt. »Vi tvinger ikke nogen til at gøre noget som helst. Vi vil ikke bruge noget som helst inden for EU til at løse, på en fragmenteret måde, spørgsmålet om at forbedre relationerne med den europæiske blok som helhed«, fortsatte Putin.

Af årsager, som han indikerede i sin erklæring, meddelte Putin, at han ikke ville gøre Grækenland til en undtagelse i Ruslands embargo mod fødevarerimport fra EU og sagde, at sanktioner ikke kan løftes for blot et enkelt land.

Desuden sagde Putin, at den græske side ikke tilnærmede sig Rusland for finansiel hjælp.

Energi var et hovedemne i drøftelserne, især den foreslåede Turkish Stream-gasledning fra Rusland til Tyrkiet og herfra videre til Øst- og Centraleuropa. »Vi har naturligvis drøftet udsigterne til en virkeliggørelse af det store infrastrukturprojekt, som vi kalder Turkish Stream – et hovedprojekt for transport af russisk gas til Balkan, muligvis til Italien, og til landene i Centraleuropa«, sagde Putin under pressekonferencen.

»Denne nye rute vil opfylde europæernes behov for brændsel og vil give Grækenland mulighed for at blive et af hovedcentrene for distribution af energi, og kunne være med til at tiltrække betydelige investeringer i den græske økonomi«, sagde Putin og tilføjede, at Grækenland årligt kunne tjene hundreder af millioner euro fra gastransit.

Tsipras på sin side sagde, at Athen er interesseret i at tiltrække investeringer i konstruktion af gasledningerne på sit territorium, til håndteringen af gassen, der kommer gennem Turkish Stream.

Tsipras blev ledsaget af den græske energiminister, Panagiotis Lafazanis, der var i Moskva for mindre end to uger siden, og desuden af sin udenrigsminister, Nikos Kotzias.

Kotzias fløj direkte til Moskva fra et møde i Budapest mellem udenrigsministrene i Ungarn, Serbien, Tyrkiet og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (F.Y.R.O.M.), hvor de underskrev en politisk hensigtserklæring til støtte for Turkish Stream-gasledningen. Man aftalte at holde fremtidige møder for at drøfte detaljerne i foretagendet. Det næste ministermøde forventes at blive i juli måned, men bilaterale forhandlinger vil begynde tidligere. (Det bør bemærkes, at fire ud af fem lande, der deltog i Budapest-mødet, nemlig Ungarn, Grækenland, Serbien og F.Y.R.O.M., er en del af »Kina-Europa Land-og-Hav Ekspreslinjen«. Dette projekt er sponsoreret af Kina for at udvikle en transportkorridor fra den græske havn i Piræus, og ind i Centraleuropa, gennem disse

fire lande.)

Den 9. april er endnu en fuldt besat dag for Tsipras, hvor han skal holde møder med formanden for Statsdumaen, Sergei Naryshkin, den russiske premierminister Dmitry Medvedev og Patriark Kirill for Moskva og hele Rusland.

Foto: Kort over den planlagte rute for den nye, Turkish Stream-gasledning gennem Tyrkiet og videre til Grækenland. Putin meddelte i dec. 2014, at Rusland havde stoppet alle planer om South Stream-gasledningen, også vist på kortet, pga. af blokering fra Bulgarien/EU.

Leder 7. april 2015: Jordklodens fulde potentiale for ferskvand er ved at blive opdaget

Magasinet *EIR* vil 15. april udgive en helt nummer, dedikeret et gennembrud i forståelse og genvinding af jordklodens virkelige vandforsyning, som denne skabes af sol-, galakse- og biosfæreaktivitet. »Lad ikke Californien blive 'Brown'[1]: Vandet er der, udvikl det«, lyder titlen, og gennembruddet – som udtrykkes i rapporten den 27. marts af Ben Deniston fra LaRouchePAC Videnskabsteam – diskvalificerer pessimisme og anti-humane, tvungne nedskæringer i vandforbruget, konfronteret med tørken i de vestlige stater [i USA]. I stedet kræver den en mobilisering af videnskab og atomteknologi for at udvikle de virkelige forsyninger af vandtilførsel, og bruge

dem. Denistons rapport lyder »Memo for den næste præsident: Nye perspektiver for ferskvandkrisen i det vestlige USA.«

Det blev uddybet i [webcastet »Nyt paradigme for menneskeheden«](#) den 1. april.

Dette giver os allerede ammunitionen til at mobilisere progressive aktivister og eksperter over alt i USA til en kampagne for at udvikle vandforsyningerne – afsaltning af havvand med atomkraft, atmosfærisk ionisering og vejrmøderificering; vandstyringsprojekter på kontinental skala – og redde Californien og de vestlige stater.

EIR's grundlæggende redaktør, Lyndon LaRouche, bemærkede imidlertid i dag, at den nye *EIR*-specialrapport kan skabe et internationalt skift i principperne for vandforbrug – et skift, som især i Kina vil blive forstået og påskønnet. Kina har været førende inden for teknologi for vandstyring, udvikling af fissions- og fusionskraft, og videnskab om Solsystemet. Det har flyttet mere vand til produktive formål i løbet af to årtier, end USA gjorde i det 20. århundrede. Kinas Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) er blevet accepteret af 55 lande som den førende, internationale udviklingsbank for infrastruktur; hvis USA gik med nu [i AIIB], kunne nye, store projekter for vandinfrastruktur skabes, inklusive i Nordamerikas vestlige stater, hvor ørkendannelse er i tiltagende.

»Potentialitet for vandforsyning på planeten Jord er blevet revideret, i opadgående retning, gennem det, som Ben Deniston har gjort med sit arbejde«, sagde LaRouche i dag. »Og det betyder, at hele ferskvandspolitikken for USA som nation er et spørgsmål, hvor alt, hvad man fortæller os fra officielt hold, er et eneste, stort bedrag ...

Det er nu vist, at Kepler-systemet har potentiale for vandforsyning til menneskeheden på Jorden, som aldrig tidligere rigtigt er blevet fastslået som reelle forslag. For

at virkeliggøre dette større potentiale må vi nu i gang med at arbejde for at forstå implikationerne af det, Ben har gjort, og omsætte det til praksis.«

Dette kræver virkelig som en forudsætning, »den næste præsident«, og det kræves nu: Barack Obama forsøgte uden held at ødelægge AIIIB, forsøger at provokere Rusland og Kina ind i krigskonfrontationer og har ikke foretaget sig andet end ivrigt at tilslutte sig Wall Street, siden krakket i 2008. Han må smides ud. Blandt dem, der befinder sig ude i marken, har kun guvernør Martin O'Malley indtil videre vist kvalifikationer og forpligtelsen til at bekæmpe Wall Street og genindføre Glass/Steagall.

Og en hvilken som helst kvalificeret kandidat vil, hvis han bliver præsident, få brug for et præsidentskab. Denne mobilisering har til formål at skabe et sådant præsidentskab. Det, der er nødvendigt som en betingelse, er skabelsen af et præsidentskab, ikke en »præsident, med sit følge«. Eftersom vi ganske bestemt ikke har en præsident, og for tiden ingen præsidentkandidat, der er kvalificeret til at imødegå de udfordringer, som denne krise stiller, må det være vores hensigt at sørge for, at der skabes et præsidentskab omkring en kandidat.

I denne forbindelse er O'Malley den eneste, vi har kendskab til, der er i besiddelse af kvalifikationer, der kan stå i spidsen for et nyt præsidentskab – ikke et politisk parti, men et præsidentskab, der adresserer spørgsmålene i forbindelse med en global krise i forsyning af ferskvand.

Dette må gøres sammen med Kina. Den idé, vi hidtil har haft om nationale regeringer i verden, må reformeres, for nu er Kina langt bedre kvalificeret end regeringerne i USA eller Europa til at håndtere spørgsmålene i denne krise.

Vi må derfor, med dette samarbejde for øje, skabe præsidentskabet under den Amerikanske Forfatnings betingelser

for at håndtere truslen fra ferskvandskrisen, der i modsat fald ville føre til frygtelige ødelæggelser, både i USA og internationalt.

Løsningen eksisterer. Vi er kvalificeret til at opfylde den. Vores mission er at skabe et præsidentskab omkring denne løsning.

[1] Californiens guvernør Jerry Brown, hvis fantasi og problemløsningsforslag ikke rækker længere end til forslag om at 'spare på vandet', eksempelvis ved, at man begynder at tage brusebad sammen! (-red.)

Den iranske præsident Rouhani: atomrammeaftalen en win-win.

Der er en tredje vej til enten kamp eller underkastelse: samarbejde

3. april 2015 – I en tale til det iranske folk og det internationale samfund via simultantolk understregede den iranske præsident Hassan Rouhani i dag, at atomrammeaftalen vil være til gavn for både Iran og USA, når sanktioneerne bliver ophævet, gennem handel og økonomisk samarbejde, og at aftalen åbner vejen for Irans genintegration i verdenssamfundet.

»Vores diskussion drejer sig ikke kun om atomkraft«, sagde han

i sin tale. »Dette er det første skridt hen imod produktiv interaktion med verden. Der er nogle, der mener, at vi ikke har andre muligheder end enten at kæmpe imod verden, eller også underkaste os«, sagde han. »Men der er også en tredje vej. Vi må have samarbejde med verden«, sagde Rouhani.

Da aftalen blev annonceret, blev den spontant fejret i Iran, med noget af en konfetti-parade (uden konfettien) for udenrigsminister Javad Zarif, hvor folk dansede i gaderne. Aftalen blev også lovprist af præsterne under fredagsbønnen. Om aftalen bliver en succes eller ej, understregede iranske regeringsfolk, vil være afhængig af, om den honoreres fra begge sider. Den iranske præsident sagde, at de ville overholde deres løfter. »Alt, hvad vi har lovet under atomdrøftelserne ... vil vi være loyale overfor og stå ved vore løfter«, sagde Rouhani. Man håber, at USA vil gøre det samme.

Umiddelbart efter præsident Rouhanis tale blev *EIR's* William Jones interviewet af *Press TV* om de politiske overvejelser for at nå frem til en endelig aftale, og *EIR's* Marsha Freeman blev interviewet om betydningen af atomteknologi.

Foto: Iranere fejrer atomaftalen i Teherans gader

**RUSSISK BRIKS-formandskab:
Repræsentant for den russiske
præsident:
BRIKS er en »levende**

kendsgerning«, en »Alliance af reformatorer af internationale relationer«

Onsdag, 1. april, 2015 – I en tale i Moskva den 31. marts, aftenen før Ruslands overtagelse af BRIKS-formandskabet, talte Vadim Lukov, generalambassadør for det Russiske Udenrigsministerium og vicerepræsentant for den russiske præsident i BRIKS-spørgsmål, til pressen om de spørgsmål, som Rusland anser for prioriteter i det kommende år.

Han afviste meget hurtigt »vestlige kritikeres« argumenter, der siger, at fordi der har været økonomiske opbremsninger i nogle af BRIKS-landene, eller uenigheder blandt nogle af medlemmerne, har dette forårsaget, at gruppen har mistet sin tiltrækning. »Intet kunne være mindre sandt«, sagde han, fordi BRIKS »ikke forenes af høje, økonomiske vækstrater«, men snarere er »en alliance af reformatorer af internationale relationer«.

Som en sådan alliance, sagde Lukov, har BRIKS specifikke, strategiske interesser: at føre en uafhængig politik i internationale anliggender og at bekræfte international lov som »den fundamentale norm for internationalt liv, i modsætning til magtens lov«. BRIKS-partneres strategiske mål, tilføjede han, er gradvist at transformere gruppen til at være en mekanisme for koordinering af handlinger »både mht. strategiske spørgsmål og aktuelle, internationale, politiske og økonomiske spørgsmål«, så BRIKS kan blive »et funktionelt element i det globale styrelsessystem«.

Rusland har til hensigt, forklarede Lukov, at fokusere sin opmærksomhed på BRIKS' rolle i konsolideringen af »strategisk stabilitet og afgørelse af regionale konflikter«, primært i Nordafrika og Mellemøsten, og BRIKS-udenrigsministrene vil

afholde særlige konsultationer om dette spørgsmål i Moskva i april eller maj.

Lukov skitserede også en række mål og planlagte handlinger inden for finans- og valutafæren, inklusive, som topprioritet, befuldmægtigelsen af den Nye Udviklingsbank og Valutareservefonden (CRA). Han understregede ligeledes, at, efter fire års »afventning«, er yderligere forsinkelse af en reformering af Den internationale Valutafond (IMF) uacceptabel.

BRIKS vil, sagde Lukov, udforme et udkast til sin Strategi for Økonomisk Partnerskab, der vil være en vejledning for alle BRIKS-landenes økonomiske handlinger og andre BRIKS-mekanismer. Rusland er også i færd med at udfærdige udkastet til et »vejkort« for investeringsprojekter, som vil blive yderligere videreudviklet i samarbejde med andre medlemmer i årets løb. Dette vil omfatte en liste af store samarbejdsinvesteringsprojekter, med afsæt i energisektoren. Rusland har blandt andet foreslået oprettelsen af en BRIKS-reservebank for brændstof og en energisammenslutning.

Der kommer også et BRIKS-ministtermøde for at adressere en antinarkotika-strategi, eller det, som Lukov kaldte for »narkotruslen«, med det formål at etablere en arbejdsgruppe for den »permanente koordinering af handlinger inden for dette felt«. Relateret hertil understregede Lukov, at BRIKS vil lægge særlig vægt på ungdomsspørgsmål, som vil blive behandlet som en separat, selvstændig gruppe. Ud over Ungdomstopmødet, sagde han, »vil vi åbne BRIKS Netværksuniversitetet, afholde et globalt BRIKS-Universitetstopmøde og indlede en konkurrence for unge diplomater fra BRIKS-landene.

Lukovs tale findes på <http://en.brics2015.ru/>

Foto: Vadim Lukov

Obama ydmyget: Vestlige nationer tilslutter sig AIIB – Et lille 'Pearl Harbor' for Obama

Paris, Nouvelle Solidarité, 25. mrs. 2015 – Le Figaro bragte en højst interessant leder, dateret 20. mrs., om implikationerne af, at fire store europæiske nationer tilslutter sig den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, på trods af USA's forsøg på at standse dem. Alt imens visse elementer i artiklen ikke er korrekte mht. de kinesiske hensigter, så rammer artiklen plet mht. det jordskælv, det repræsenterer over for Obamas politik.

»Aldrig er forræderiet så stort, som når det begås af ens venner. Med beslutningen om at tilslutte sig AIIB, kastede Storbritannien en sten i dammen, der lavede krusninger ... For præsident Obama, der gjorde Det asiatiske Stillehavsområde til omdrejningspunktet for sin politik, svarer dette til en krigserklæring. Set fra Det Hvide Hus er AIIB en Beijing-manøvre for at svække amerikansk indflydelse og forstærke sin egen, regionale overhøjhed. Den kendsgerning, at en historisk, amerikansk allieret, medlem af G7 og NATO-grundpille har besluttet at tilslutte sig denne rivaliserende klub, er et slag i ansigtet ... først og fremmest, fordi det understreger fremvæksten af yuan som en reserve- og vekselvaluta. Og også, fordi det forårsagede en implosion af den vestlige blok: Opmuntret af briternes frimodighed var

Australien og Sydkorea, der oprindeligt var de første til at misbillige initiativet, de første til at erklære deres potentielle interesse, der i denne uge blev efterfulgt af Italien, Tyskland og Frankrig! Endnu andre har stillet sig op i køen. Et lille Pearl Harbor for Washington.«

Den 24. marts blev den samme diskussion ført i bedste morgensendetid på BFM Radio, Frankrigs førende business-kanal, på en meget fremtrædende måde. BFM Radio rapporterede om spørgsmålene, og bemærkede så USA's modstand mod de allieredes tilslutning. »Og hvad så«, sagde hovedkommentatoren Stéphane Soumier. »Frankrig har, med sine svage, finansielle kapaciteter, ikke råd til at afvise sådanne muligheder.« Dækningen inkluderede et interview med en indisk ekspert, der sagde, at problemet med Verdensbanken og den Asiatiske Udviklingsbank (ADB) er, at de kun finansierer små og bæredygtige vækstprojekter. Vi har store infrastrukturprojekter og atomkraft, der skal udvikles, sagde han og tilføjede, at Indien er lykkelig over at have en bank, der kan betjene landets behov.

Den anden begivenhed, der skaber krusninger på vandet her i Frankrig, er de fremskredne forhandlinger mellem det franske oliekompani Total, det russiske Novatek og CNPC [China National Petroleum Corporation] om en 15 mia. dollar stor investering i Yamal LNG [Liquified Natural Gas]-projektet i Sibirien. Målet er at have investeringen på plads inden årets udgang.

Wall Street er urolig over projektet iflg. dækningen i *Wall Street Journal*, der bemærker, at Totals direktør Patrick Pouyanné tog jobbet efter at »Totals forrige chef, Christophe de Margerie, blev dræbt i et flystyrt i Rusland. Ligesom hr. de Margerie byder hr. Pouyanné investeringer inden for politisk risikable områder velkommen«, skriver *Wall Street Journal* ildevarslen, »for mange af hans konkurrenter har også satset stort på Rusland og befinder sig nu i en knibe.«

Lyndon LaRouche: Spørgsmålet om Tysklands rolle

15. mrs. 2015 – Det prisværdige bidrag, der kommer til udtryk i den tyske udenrigsminister Frank-Walter Steinmeiers tale den 12. marts, 2015, opfylder ikke desto mindre ikke de afgørende træk, der faktisk kræves. Disse fremlægger jeg derfor, som følger:

Fakta er, at betingelserne på den beboede planet, Jorden, har nået et punkt, hvor idéen om den beboede planet, i sin helhed, må respondere til Johannes Keplers principper, som, faktisk universelt, skal tages i betragtning som den korrekte idé om den måde, hvorpå planeten i sin helhed skal organiseres.

Et overblik over de øjensynlige traditionelle idéers gamle vaner lever ikke op til dette kriterium, endda i katastrofal grad. De europæiske traditioners nuværende, nominelle standarder er ikke længere i overensstemmelse med mønstret for hverken de øjensynlige »traditionelle« eller andre medier. Det, der på det seneste har været de traditionelle standarder for politisk-økonomisk udtryk, har den uheldige virkning at kræve, at betingelserne for et moderne system for praksis skal være underkastet udtryksformer, der er fastlåst i nutidige former, men som rent faktisk, i deres natur, nu er værre end de forældede.

Jeg forklarer, som følger:

Den nuværende, finansielle praksis' ondskab

Den finansielle praksis, der for tiden har været den dominerende i USA og Europa, har på det seneste, i al korthed, beroet på standarder, der er ren åger, som illustreres af virkningerne af en generel praksis for en rent finansiell praksis, som værende baseret på finansiell åger som sådan. Især har udtryk for ren finansiell spekulation som sådan taget overhånd over det, der var de faktiske, relative fysiske værdier i en opadgående tendens inden for virkelig, fysisk produktion.

Praksissen med evindeligt successivt reducerede videnskabelige rater af menneskelig produktivitet per person, i relation til nominelle, overvejende spekulative produktionsomkostninger, for begges vedkommende med hensyn til nettoresultatet pr. person, i Europa og USA, eksemplificerer den tilsvarende, faktisk parallelle nedgang i både standarden for husstandsindkomster, såvel som også i nettoproduktiviteten per person. Historien omkring et hundrede års generelle tendens, med hensyn til den faktiske, fysiske nettoproduktion, som er kommet til udtryk, siden begyndelsen af den forringede nettoproduktivitet pr. person, identificerer den triste sandhed omkring den generelle, relative nedgang i energigennemstrømningstætheden, i produktionsprocessen, per person, hos den generelle befolkning i det transatlantiske område, per person, der tilsammen har frembragt et brændende begær efter termonukleart mord over hele planeten.

De kollapsende rater af nettoproduktionen af de virkelig fysiske værdier, i tendensen i de amerikanske og europæiske økonomier, bevidner således rent faktisk de ægte, relative værdier. Det drejer sig især om den nedgang, der har været i raterne af den menneskelige nettoproduktivitet per person, som er blevet påvirket af nedgangen i den fysiske produktivitet per person gennem den stadigt accelererende forringelse af den

nødvendige provision af en generel rate af øget, menneskelig produktivitet, per person.

Eksemplet med Kinas himmelstormende fremskridt i dag, og de hermed relaterede, opadgående fysisk-økonomiske elementer af Kinas relativt enestående præstationer, er nu især vedkommende.

Udfordringen fra Kina

Kina er i øjeblikket enestående på grund af sine aktuelle, progressive præstationer i rummet i vort Solsystem. Dets præstationer i denne henseende, både med hensyn til Månens rolle og hermed relaterede spørgsmål, udgør implicit også et punkt af afgørende interesse for dets forbindelse med de enestående præstationer, der hidtil er kendte og dem, der er udsigt til, i forbindelse med dets opdagelse af de mest afgørende træk ved selve Solsystemet. De nuværende karaktertræk, der eksisterer i menneskehedens relation mellem udviklingen af samfundet, og Solsystemets relation til menneskehedens egen udvikling, må anses for at være indbyrdes forbundne for skabelsen af fremtiden, ikke så meget med hensyn til det enkelte individ, men for menneskehedens fremtidige behov. Således er det dødelige, menneskelige individ delagtig i en mission for skabelsen af fremtiden, ligesom også Jeanne d'Arcs mission, og hendes efterfølgere Nicolaus Cusanus' og Johannes Keplers mission, var det. Deres skæbnemæssige bestemmelse af menneskehedens nu aktuelle fremtid ligger ikke i menneskets faktiske kødelige eksistens, men i det faktum, at mennesket dengang havde en nødvendig, fremtidig eksistens. Det afgørende i dette spørgsmål er ikke, hvad det menneskelige individ har opnået, men er skønheden af det, som det menneskelige individ har kæmpet for, skulle blive opnået. Den fremtidige mission af enhver, der tjener sagen om sin egen eksistens, ligger inden for den fremtid, som deres eksistens

udtrykker gennem og for menneskehedens mission, sådan, som det var frugten af geni såvel som af martyrium, og sådan, som det i denne forbindelse også gælder for Kina, i dag.

Den nuværende valgmulighed for hele den værdige menneskehed ligger i det væsentlige i at skabe en bedre fremtid for hele menneskeheden, i muligheden for at virkeliggøre den tilsyneladende umulige nødvendighed, som udgør de sødeste af de opnåede drømme, som menneskeheden har opnået: for erkendelsen af, at hele menneskehedens fremtid, er det tilsyneladende umulige.

[Se LPAC-flyveblad her](#)

Lyndon LaRouche: Referencepunktet for at forstå nutidens historie er Jeanne d'Arc, Nicolaus Cusanus og Johannes Kepler

10. mrs. 2015 – Under diskussioner med kolleger i søndags understregede Lyndon LaRouche, at den eneste måde, hvorpå vores nutidige historie kan forstås og en politik for fremtiden kan fastlægges, er at begynde ved Jeanne d'Arc som referencepunkt, og den Renæssance, der, som respons på hendes helligelse til sandheden, blev skabt af Nicolaus Cusanus og hans efterfølger, Johannes Kepler.

Den amerikanske Revolution, Den amerikanske Forfatning og Hamiltons Amerikanske, økonomiske System er alle produkter af denne dybtgående transformation af det menneskelige liv, det menneskelige, mentale liv, der indledtes af Jeanne d'Arc.[1]

Den eneste måde, hvorpå verden kan reddes i dag, er ved at gå tilbage til denne Renæssance og fuldføre den mission, som Jeanne d'Arc påbegyndte.

Hvis man ikke forstår Keplers princip, ved man intet om, hvordan det menneskelige sind virker. Det er ikke et spørgsmål om at reformere det eksisterende system, eller erstatte noget inden for dette system; man må skabe noget nyt. Og for at gøre dette må man fuldstændigt gå tilbage til Keplers mentale grundlag.

Som Lyndon LaRouche erklærede lørdag, 7. marts, er der meget få mennesker i USA, der kender denne historie og dette princip.

I denne sammenhæng identificerede han det faktiske problem i Washington, D.C., og hvorfor de fleste kongresmedlemmer er så korrupte og feje.

»De fleste kongresmedlemmer har ingen viden om, hvad principperne er. De fleste kongresmedlemmer har ingen forståelse af, hvad menneskehedens mission er. De har ingen evne til at forså den mission, som de skal udføre. Man må rense ud, eller udrense det meste af Kongressen, hvis man vil redde USA, redde civilisationen. Jeanne d'Arcs eksempel er en af de mest gavnlige og effektive måder at formidle dette på.«

Som LaRouche fortsatte:

»Selve meningen med eksistensen af vores Forfatning er baseret på Jeanne d'Arc som præcedens. Det er Den amerikanske Forfatning! Det er den sande Forfatning for De forenede Stater. Og det er, hvad folk burde være mere

opmærksomme på, og det haster. For de ved ikke, hvad meninger med det menneskelige liv er. De ved ikke, hvad formålet med det menneskelige liv er, med mindre de forstår det, der udgår fra historien om Jeanne d'Arc.«

Som LaRouche påpegede:

»En anden måde at sige det på; Jeanne d'Arc-historien, som ikke er Jeanne d'Arc-historien. Det er et bestemt øjeblik i historien, der har en fuldendelse. Det er Den amerikanske Revolution, faktisk, det er det samme.«

Tidligere havde LaRouche henvist til, at hendes rolle i historien var uafsluttet. Det er denne manglende afslutning, der må definere vores mission i dag.

Det er vores mission at fuldende det ufuldendte i Jeanne d'Arcs mission. Det er den mission, der, som LaRouche erklærede,

»implicit er givet os gennem sådanne eksempler som Jeanne d'Arc.«

Lyt også til: Webcast 9. marts:

[LaRouchePACs Komite for Politisk Strategi diskuterer Jeanne d'Arcs fortsatte mission i vores politiske arbejde i denne, for verden så alvorlige tid ...](#)

Se også:

Schiller Instituttets Specialrapport, juli 2013: [Helga Zepp-LaRouche: 'En hyldest til Nicolaus af Cusa – En dialog mellem kulturer'](#)

Nyhedsorientering, juli 2013: [Lyndon LaRouche: Hvad er et ægte geni? Cusanus, Kepler og Shakespeare](#)

LaRouchePAC: [Johannes Keplers 'Harmony of the World'](#)

[1] Se: 10. marts: »Hvad er meningen med det menneskelige liv? Hvad var Jeanne d'Arcs og Nicolaus Cusanus' mission?«

**Lyndon LaRouche:
Hvis menneskeheden ikke
opfylder sine
skabende forpligtelser, er
der ingen kraft,
der gør Solsystemets
eksistens umagen værd**

16. feb. 2015 – Under diskussioner søndag aften fremhævede Lyndon LaRouche [Schiller Instituttets arrangement på Manhattan søndag, den 14. feb.\[1\]](#), som en total succes og understregede, at det er af afgørende betydning, at materialet præsenteret ved begivenheden, med hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, cirkuleres i sin helhed i USA og internationalt.

For det andet understregede han, at alt for mange mennesker befinder sig en drømmetilstand til, at de er i stand til at tænke seriøst. Folk må se at stå ud af sengen og holde op med

at gå søvne.

I den kommende uge konfronteres menneskeheden med to kriser, som det er dårligt forberedt til gennem den kendsgerning, at for mange mennesker ser på menneskelige væsener som dyr, snarere end at se på menneskelige væsener sådan, som Johannes Kepler så på menneskeheden, nemlig, at de har missionen og evnen til at udvikle Solsystemet, af hvilket menneskeheden samtidigt er afhængig.

Fra og med midnat den 15. februar trådte en våbenhvile i kraft i Sydøstukraine. Hvis denne våbenhvile ikke holder, står verden og vakler på kanten af atomar udslettelse. På trods af Barack Obama og Victoria Nuland, hvis nazister – som Sektor Højre og Azov-battaljonen – har forpligtet sig til at overtræde våbenhvilen, talte Hollande, Merkel, Putin og Poroshenko med hinanden søndag og har planlagt at fortsætte diskussionen mandag, fordi de ved, at Minsk-aftalen måske er menneskehedens sidste chance.

Mandag vil også repræsentanter fra Grækenland mødes med Eurogruppen i Bruxelles. Med opbakning fra mere end 60 % af den græske befolkning vil de stå fast på modstanden mod en fortsættelse af nedskæringspolitikken, der medfører folkemord, og som blev påtvunget den græske befolkning af Trojkaens EU, ECB og IMF.

Søndag aften demonstrerede flere end 20.000 grækere i Athens gader foran parlamentet med temaet: »Det græske folk imod nedskæringspolitik.«

Disse to kriser er blot de mest umiddelbare, der konfronterer menneskeheden. Kriserne, der truer menneskeheden, vokser med hastigt tempo.

Lyndon LaRouche understregede, at vi er kommet til afslutningen af dette øjeblik i historien, og at fylde den sidste sprække af denne historie op er en fejltagelse. **Det, der behøves, er et nyt koncept, som de fleste ikke er**

fortrolige med, fordi de fleste menneskelige væsener ikke ved, hvad forskellen på dyr og mennesker er.

Intet dyr ville nogensinde kunne mestre Solsystemets love. Intet dyr har nogen idé om, at dets blotte eksistens er afhængig af Solsystemet, eller at det har et ansvar for at udvikle Solsystemet. Udelukkende kun mennesket er i stand til at have en sådan idé, og det har evnen til at udøve et sådant ansvar.

Når man ser på det fra dette standpunkt, hvordan kunne da noget menneske tolerere oprustningen af nazister i Ukraine? Hvordan kan noget menneskeligt væsen støtte det folkemord, som gennemføres af Trojkaen imod Grækenland og andre steder? Hvordan kan noget menneskeligt væsen tolerere, at Victoria Nuland ikke omgående bliver fyret for de forbrydelser, hun har begået i Ukraine, for ikke at tale om Libyen? Hvordan kan noget menneskeligt væsen tolerere, at Barack Obama har præsidentembedet i USA? Hvordan kan noget menneskeligt væsen tolerere vekselererne i Wall Streets tempel for Mammon?

Mennesket er ikke et dyr. Mennesket har en guddommelig mission om at opbygge en massebevægelse for udvikling, ikke blot på denne planet, men i Solsystemet som helhed.

Som LaRouche understregede søndag, så har vi ikke meget tid. Civilisationen kunne befinde sig på randen af udslettelse. Vi må inspirere folk til niveauer, de aldrig før har berørt, og det kan gøres.

I dette lys påpegede LaRouche, at nøglen til ikke alene menneskehedens fortsatte eksistens, men også til opfyldelsen af dens natur og mission som menneske, og ikke dyr, er Johannes Keplers forståelse af Solsystemet. Følgende bemærkninger fra LaRouche tirsdag, den 10. februar, går direkte til sagen:

»Man må tænke på **Nicolaus Cusanus**, implicit, som opdageren af princippet om Solsystemet, og før ham var der ingen, som vi er

bekendt med, der har forstået princippet for Solsystemet. Solsystemet er det system, som vi lever under. Vi er afhængige af Solsystemet, fuldstændigt, og derfor må vi have en menneskelig forståelse af, hvad Solsystemet betyder. For Solsystemet har visse egenskaber, som normalt ellers ikke findes i Solsystemet! Og det denne egenskab ved Solsystemet, Keplers forståelse af Solsystemet, som er nøglen til forståelsen af menneskeheden. For muligheden af en menneskehed er afhængig af denne faktor. Det er et princip om Solsystemet, det er princippet om Solsystemets blotte eksistens, sådan, som Kepler selv definerede det. Og derfor definerer det princippet om menneskeheden, som findes i definitionen af Solsystemet, som Kepler definerede det. Menneskeheden lever nu i et Solsystem, og Solsystemet udvikler sig under alle omstændigheder, vi ved, at det udvikler sig; vi forstår ligeledes, hvis vi forstår problemet, så forstår vi, at vores eksistens afhænger af dette princip, af Keplers princip. I modsat fald fungerer det ikke.

Spørgsmålet er, hvad er menneskehedens evne – individets evne og menneskehedens evne generelt – til at skabe en forandring i Solsystemet i overensstemmelse med Keplers principper. Dette er det eneste, der gør, at Solsystemet har nogen værdi. Menneskets succes med hensyn til at håndtere spørgsmålet om Solsystemet er den eneste sandhed, der findes for noget som helst i Solsystemet.

Menneskeheden er den afgørende institution, af hvilken selve meningen med Solsystemet afhænger. Uden princippet om Solsystemet, som vi kender det i dag, ud fra standpunktet om fysisk videnskab og relaterede ting, så vel som andre ting, hvis menneskeheden ikke udøver funktionen som menneskehed, som en skabende kraft, så er der ingen kraft, der gør Solsystemets eksistens umagen værd.«

[1] Helga Zepp-LaRouche begynder ved ca. 36 min.

Lyndon LaRouche: Den klassiske kunstart kaldet fysisk økonomi

Først i sidste fjerdedel af det 17. århundrede kom der en revolution, da den første, egentlige videnskabelige økonomi blev udviklet som fysisk økonomi, på basis af opdagelser af Gottfried Wilhelm Leibniz (1646-1716), der også må regnes som grundlæggeren af en stor del af den øvrige, europæiske videnskab.

GDE Error: Requested URL is invalid

Copenhagen diplomatic seminar with Helga Zepp LaRouche: The New Silk Road Becomes the World Land Bridge

We discovered that Mr. Van Niekerk's speech was cut off before its completion in the first video. The full version is in the second video.

See below for the texts of the speeches by a diplomat from the

Embassy of China, and Mr. Van Niekerk from the Embassy of South Africa, and the slides Mrs. LaRouche used in her presentation.